

บทที่ 433

25 ปีแห่งการเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่ง

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในพระศาสนจักรของเรา วันฉลองมีมากมายหลายวันในแต่ละปี แต่ละวันล้วนมีความหมาย ซึ่งลูกก็จำได้บ้างไม่ได้บ้าง 😊 แต่วันสำคัญๆ ลูกจำได้หมด พระเจ้าข้า 😊

มีอยู่วันหนึ่ง ที่มีความสำคัญสำหรับลูกมาก แต่เป็นวันที่มีความหมายสำหรับลูกเป็นการส่วนตัว หามีความหมายสำหรับผู้อื่นไม่

วันที่ 2 มิถุนายน 1996

เป็นวันที่ลูกรับศีลล้างบาป เป็นลูกของพระองค์คนหนึ่งอย่างสมบูรณ์ นับถึงวันนี้ 2 มิถุนายน 2021 25 ปีเต็ม 😊

25 ปี ถ้านับเป็นวิธีแบบตะวันตกก็จะเรียกว่าเป็นเวลาถึง one quarter of a century คือหนึ่งในสี่ของหนึ่งศตวรรษเลยทีเดียว! หากนับแบบไทยก็จะเรียกว่าเข้าสู่วัยเบญจเพศ เป็นผู้ใหญ่เต็มตัวแล้วในความเป็นคริสตชน

ลูกถามตัวเองว่าในเวลาหนึ่งในสี่ของหนึ่งศตวรรษที่ลูกได้เป็นลูกของพระองค์คนหนึ่ง ลูกได้เรียนรู้และค้นพบ อะไรบ้าง คำตอบคือ มีมากมาย และสิ่งที่ลูกได้ค้นพบนั้น ทำให้ชีวิตของลูกเปลี่ยนแปลงไป 360° เลยทีเดียว

- สำคัญที่สุดก่อนสิ่งใด ลูกได้ค้นพบว่าพระเจ้าทรงประทับอยู่ในใจของลูกและของมนุษย์ทุกคน ไม่ใช่อยู่บนสวรรค์ 😊
ลูกถือว่าการค้นพบความจริงข้อนี้เป็นสิ่งที่ล้ำค่าที่สุดสำหรับมนุษยชาติ มีค่ามากกว่าการค้นพบด้านเทคโนโลยีในทางวิทยาศาสตร์ใดๆ ไม่ว่าในยุคไหน รวมทั้งยุคปัจจุบัน
- การค้นพบพระองค์ของลูกไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือพระเจ้าประทานอัศจรรย์มาให้ลูกเห็น แต่เกิดจากความเพียรพยายามในการค้นหาพระองค์เป็นปีๆ เริ่มต้นจากการสวดภาวนา แต่ลูกก็ยังรู้สึกว่าการค้นหาพระองค์ไม่ทรงตอบอะไรลูกเลย แต่จากการศึกษาพระคัมภีร์และนำพระวาจาของพระเจ้ามาปฏิบัติตามในชีวิตจริง ลูกค่อยๆ ค้นพบว่าพระองค์ทรงตอบคำถามทุกอย่างของลูก ทรงตอบมากกว่าที่ลูกหาค้นเจออีก ลูกค้นพบการ “สื่อ” กับพระเจ้าได้แล้ว
- ด้วยความตื่นเต้นในการค้นพบพระองค์ ลูกต้องการให้เพื่อนมนุษย์ได้ค้นพบพระองค์เช่นเดียวกับลูก ลูกเริ่มประกาศด้วยการดำรงชีวิตให้คนเห็นพระคริสต์ในตัวลูก
- การประกาศข่าวดีแก่ผู้อื่น โดยเฉพาะในสังคมที่ผู้คนส่วนใหญ่ไม่ใช่เป็นคริสตชนนั้น วิธีที่ดีที่สุดที่ลูกทำมาตลอดและได้ผลเป็นอย่างดีคือ การประพฤติปฏิบัติตนให้ผู้คนในสังคมเห็นว่า เราทำความดีในหลายๆ มิติด้วยความรัก ความเมตตาและความจริงใจ และตั้งมั่นอยู่บนความสุภาพถ่อมตน แต่มั่นคง และหนักแน่นในการดำรงตน เมื่อมีคนชื่นชม ลูกก็เพียงพูดสั้นๆ พร้อมรอยยิ้มว่า “ที่ทำมานี้ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า!”

ลูกยกความชื่นชมนี้ถวายแด่พระองค์ มีเพื่อนผู้ใหญ่พูดว่า “ไม่เคยทราบว่าคุณศานาคริสต์สอนให้คนเป็นแบบนี้ ดีจังเลย” ลูกมีความสุขเป็นวันๆ เลย 😊

การไปแสดงตัวว่าตนเองมีตำแหน่งนี้ตำแหน่งนั้นในพระศาสนจักร ไม่ใช่เป็นการประกาศข่าวดีเกี่ยวกับพระเจ้า แต่เป็นการประกาศข่าวดีเกี่ยวกับตัวเองมากกว่า

“ผู้ใดต้องการไถ่รอด ขอให้ผู้นั้นไถ่รอดในองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด” 2 โครินธ์ 10:17

- ในชีวิตจริง เคยบ้างไหมที่ต้องเลือกระหว่างการทำอะไรบางอย่างที่ถูกใจเพื่อนหรือตามพระวาจาของพระองค์ในพระคัมภีร์ ฟังดูง่าย แต่ถ้าใครเคยผ่านประสบการณ์เช่นนี้มาแล้ว จะทราบว่าไม่ใช่ง่ายเลย ไม่ตามใจเพื่อน ๆ พวกเขาจะหาว่าเราไม่รักเพื่อน ซึ่งเห็นหน้ากันอยู่ทุกวัน ไม่ตามพระวาจาของพระเจ้า ไม่มีใครเห็นนะ หรือไม่เดี๋ยวเราก็ไปแก้บาป

ต้องเลือกให้ได้ และเลือกให้ถูก ถ้าใครมีพระเจ้าประทับอยู่ในใจและเป็นองค์ประธานของชีวิตแล้ว คำตอบชัดเจนในตัวมันเอง

“ถ้าโลกเกลียดชังท่านทั้งหลาย จงรู้ไว้เถิดว่า โลกเกลียดชังเราก่อนแล้ว ถ้าท่านทั้งหลายเป็นฝ่ายโลก โลกก็คงรักสิ่งที่เป็นของท่าน แต่เพราะท่านมิได้เป็นฝ่ายโลก และเราเลือกท่านออกมาจากโลก โลกจึงเกลียดชังท่าน” ยอห์น 15:18-19

- ผ่านประสบการณ์ข้อบนนี้มาได้ ก็จะเข้าใจและสามารถรับพระวาจาบทนี้ได้ด้วยความถ่อมใจ

“ไม่มีประกาศคนใดได้รับการต้อนรับอย่างดีในบ้านเมืองของตน” ลูกา 4:24

- เมื่อไรที่ความสำเร็จเกิดขึ้นจากสิ่งที่คุณเหมือนจะเป็นความบังเอิญต่อเนื้อเอง นั่นแหละคือพระพรของพระเจ้า ที่ประทานให้เรา โดยพระองค์ไม่ประสงค์จะออกพระนาม ☺

“เราประสงค์จะกรุณาผู้ใด เราก็จะกรุณาผู้นั้น และเราจะเมตตาผู้ใด เราก็จะเมตตาผู้นั้น” โรม 9:15

- มีสุภาษิตบทหนึ่ง “ค่าของคน อยู่ที่ผลของงาน” ลูกขอเติมเองว่า “ค่าของคน อยู่ที่ผลของงานที่ถวายแด่พระเจ้า” ประโยคที่ลูกเติมเองว่า “...ที่ถวายแด่พระเจ้า” ตอนทำยนี้แหละ ที่สร้างความแตกต่างอย่างมหาศาลสำหรับคำว่า “ผลงาน” คงไม่ต้องอธิบายเพิ่มเติม ☺

“พระยาเวห์ไม่ทรงมองอย่างมนุษย์มอง มนุษย์มองแต่รูปร่างภายนอก แต่พระยาเวห์ทรงมองจิตใจ” 1 ซามูเอล 16:7

- ศาสนาคริสต์ไม่ใช่เป็นศาสนาสำหรับคน light hearted มนุษย์ไม่เห็นพระเจ้า ไม่ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ และพระเจ้าไม่ทรงตอบสนองคำทูลวอนขอของมนุษย์ทันทีทันใดเหมือนพ่อแม่เรา ดังนั้นการจะเป็นคริสตชนที่แท้จริงได้นั้น เราต้องเพียรพยายามค้นหาพระเจ้าให้พบ สิ่งภายนอกไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ชุดหล่อ ชุดสวย ชุดยาว ชุดสั้น หรือแม้แต่การทำอะไรมากมายโดยประกาศให้ทุกคนทราบว่ามันคือการรับใช้พระเจ้า ไม่ได้หมายความว่าผู้นั้นจะมีพระเจ้าอยู่ในใจจริงๆ เราหลอกมนุษย์ด้วยกันได้ หลอกแม้กระทั่งตัวเองได้ แต่เราหลอกพระเจ้าไม่ได้

“คนที่กล่าวแก่เราว่า พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า นั้น มิใช่ทุกคนจะได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์นั้นแหละจะเข้าสู่สวรรค์” มัทธิว 7:21

- และยังมีอีกมากมาย

สรุป 25 ปีแห่งการเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่ง ลูกได้ “ย้อนรอยเท้า จิ่งเข้าใจ” เมื่อสะกิดแผลหัวใจที่เกิดจากการหกล้มหกลูกของลูกได้หลุดไป หัวใจลูกก็กลับแข็งแรงขึ้น และเป็นหัวใจที่ชุ่มชื่นด้วยความรัก ความรักที่มีต่อพระองค์และความรักที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ ☺☺☺

อีก 25 ปี ถ้าลูกยังมีชีวิตอยู่ ลูกคงจะมีเรื่องที่ค้นพบเพิ่มเติมมากมายมาเขียนถวายพระองค์ ☺ แต่ ณ วันนี้ ลูกขอจบบทสวดนี้ด้วยคำภาวนาสั้น ๆ ของลูกเช่นทุกวันนี้ว่า “ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแก่ลูกในการรับใช้พระองค์ ตามน้ำพระทัยของพระองค์ยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ”

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดหนี
www.moving-themountain.com

